MACIEJ SZPUNAR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2025. február 6.[1]

C-499/23. sz. ügy

Európai Bizottság
kontra

Magyarország

„Tagállami kötelezettségszegés – Áruk szabad mozgása – Közös kereskedelempolitika – A műszaki szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás – Kiviteli korlátozások – Építőipari termékek és nyersanyagok – Közbiztonság”

I. Bevezetés

1. A kötelezettségszegés megállapítása iránt Magyarországgal szemben indított jelen keresettel a Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy e tagállam – mivel építőipari nyersanyagok és termékek kivitelére alkalmazandó eljárást vezetett be – nem teljesítette az EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikkből, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett EUMSZ 2. cikk (1)bekezdéséből, valamint az (EU) 2015/1535 irányelv[2] 5. cikkének (1) bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

II. Jogi háttér

A. Az uniós jog

1. A 2015/1535 irányelv

2. A 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 7. cikkre is figyelemmel a tagállamok azonnal közölnek a Bizottsággal minden műszakiszabály-tervezetet, kivéve ha az csak egy nemzetközi vagy európai szabvány teljes szövegét ülteti át, ebben az esetben a megfelelő szabványra történő hivatkozás is elegendő; a Bizottságot a szabály elfogadása szükségességének indokairól is tájékoztatni kell, amennyiben ezen indokok nem derülnek ki már magából a tervezetből.

[1] Eredeti nyelv: francia.

[2] A műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 241., 1. o.).

Ha szükséges, a tagállamok egyidejűleg közlik a Bizottsággal az elsődlegesen és közvetlenül érintett alapvető törvényi és rendeleti rendelkezések szövegét, ha e szövegek ismerete szükséges a műszakiszabály-tervezet hatásának megítéléséhez, amennyiben egy korábbi közleményben még nem tették ezt meg.

A tagállamok az e bekezdés első és második albekezdésében említett feltételek mellett újra közlik a Bizottsággal a műszakiszabály-tervezetet, ha olyan változtatásokat hajtanak rajta végre, amelyek jelentős mértékben módosítják annak hatályát, lerövidítik a végrehajtására eredetileg előirányzott időtartamokat, leírásokat vagy követelményeket fűznek hozzá, illetve ez utóbbiakat szigorítják.

[…]

A Bizottság haladéktalanul értesíti a többi tagállamot a műszakiszabály-tervezetről és minden hozzá beérkezett dokumentumról. E tervezettel kapcsolatban véleményt kérhet az ezen irányelv 2. cikkében említett bizottságtól és szükség esetén a szóban forgó területért felelős bizottságtól.

[…]”

3. Ezen irányelv 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok az 5. cikk (1) bekezdésében említett közleménynek a Bizottság által történő kézhezvételétől számított három hónapos időtartamra elhalasztják a műszakiszabály-tervezet elfogadását.

[…]

(7) Az (1)–(5) bekezdést nem lehet alkalmazni azokra az esetekre, amelyekben:

a) sürgős okokból, amelyeket a közegészségügy vagy közbiztonság védelmével, az állatvédelemmel vagy növényvédelemmel kapcsolatos komoly és előre nem látott körülmények idéztek elő, valamint a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében közérdekből is, különösen a kiskorúak védelmében, a tagállam köteles igen rövid időn belül műszaki szabályokat kidolgozni annak érdekében, hogy elfogadtathassa és bevezethesse őket minden előzetes egyeztetés lehetősége nélkül, vagy

b) sürgős okokból, melyeket a pénzügyi rendszer biztonságának és sértetlenségének védelmével, különösen a betétesek, a befektetők és a biztosítottak védelmével kapcsolatos komoly körülmények idéztek elő, a tagállam köteles haladéktalanul pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályokat elfogadni és bevezetni.

Az 5. cikkben említett közleményben a tagállamnak meg kell jelölnie a megtett intézkedések sürgősségének okát. A Bizottságnak mielőbb közölnie kell a közleményre vonatkozó észrevételeit. Az eljárás helytelen alkalmazása esetén megfelelő lépéseket kell tennie. A Bizottságnak rendszeresen tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet.”

2. Az (EU) 2015/479 rendelet

4. Az (EU) 2015/479 rendelet[3] „Átmeneti és záró rendelkezések” című IV. fejezetében szereplő 10. cikkének szövege a következő:

„Ez a rendelet az egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy tagállam mennyiségi korlátozásokat vezessen be, vagy alkalmazzon bizonyos termékek kivitelére a következő indokok alapján: közerkölcs, közérdek vagy közbiztonság; emberek életének és egészségének védelme, állat- és növényvédelem; művészeti, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek, vagy ipari és kereskedelmi tulajdon védelme.”

B. A magyar jog

1. A 402/2021. Korm. rendelet

5. A gazdaság újraindítása érdekében meghozandó, az építőipari ellátásbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű nyersanyagok és termékek kivitelével kapcsolatos regisztrációs eljárásról és egyéb intézkedésekről szóló 402/2021. (VII. 8.) Korm. rendeletnek (a továbbiakban: 402/2021. Korm. rendelet) az indokolással ellátott vélemény válaszadási határidejének lejártakor (2022. június 6-án) hatályos változatának 1. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) Magyarország területéről külföldre az 1. mellékletben meghatározott, az építőipari ellátásbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű nyersanyag és termék (a továbbiakban együtt: építőanyag) – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a belgazdaságért felelős miniszterhez (a továbbiakban: miniszter) történő regisztrációt (a továbbiakban: bejelentés) és a bejelentés tudomásulvételének visszaigazolását követően

a) értékesíthető, illetve

b) vihető ki.

(2) E rendeletet nem kell alkalmazni a Magyarország területén, tranzitforgalom keretében átszállított építőanyagra.”

6. E rendelet 3. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) A miniszter a bejelentés beérkezését követően haladéktalanul ellenőrzi, hogy a bejelentés megfelel-e a 2. §-ban meghatározott formai követelményeknek.

[…]

(2) Ha a bejelentés a 2. §-ban meghatározott formai követelményeknek megfelel, a miniszter az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott tájékoztatással egyidejűleg a bejelentéseket indokolt esetben továbbítja az építésgazdasági intézkedések összehangolásáért felelős kormánybiztos (a továbbiakban: Kormánybiztos) részére, aki az érintett miniszterek bevonásával megvizsgálja, hogy az építőanyag külföldre történő értékesítése, illetve kivitele jelentős mértékben akadályozza-e vagy ellehetetleníti-e a kritikus infrastruktúrák létesítését, működését, fenntartását,

[3] A kivitelre vonatkozó közös szabályokról szóló, 2015. március 11-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 83., 34. o.).

fejlesztését, ezzel veszélyezteti-e a közellátást, vagy jelent-e kockázatot az építőipari ellátásbiztonságra.

(3) A Kormánybiztos a bejelentés továbbítását követő 7 munkanapon belül a (2) bekezdésben meghatározott körülmények fennállásáról írásban tájékoztatja a minisztert a (2) bekezdésben meghatározott körülménnyel kapcsolatos álláspontjáról, és a körülmény fennállta esetén tájékoztatja az állami vagyon felügyeletéért felelős minisztert is az elővásárlási és vételi jog gyakorlására vonatkozó javaslatáról, aki az 5. §-ban meghatározott módon él a magyar állam elővásárlási, valamint vételi jogának gyakorlásával.

(4) A miniszter legkésőbb a bejelentés beérkezésétől számított tíz munkanapon belül

a) ha az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter nem él a magyar állam elővásárlási és vételi jogával, a bejelentés tudomásulvételét írásban visszaigazolja,

b) ha az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter él a magyar állam elővásárlási és vételi jogával, a miniszter tájékoztatja a bejelentőt, hogy a bejelentésben meghatározott építőanyag vonatkozásában a magyar állam elővásárlási, illetve vételi jogot gyakorol, és a bejelentéssel összefüggő eljárást megszünteti, vagy

c) a bejelentés tudomásulvételét írásban visszaigazolja.

(4a) A bejelentésnek és annak tudomásulvétele visszaigazolásának a szállítmányt kísérnie kell, azt a bejelentőnek a fuvarozást végző vagy azt szervező rendelkezésére kell bocsátania.

[…]”

7. Az említett rendelet 6/A. §-a értelmében:

„Ha a bejelentő nem tett eleget az e rendelet szerinti bejelentési kötelezettségének, vagy visszaigazolással nem rendelkezik, a rendőrség és az állami adó- és vámhatóság a bejelentő terhére a be nem jelentett vagy a visszaigazolással nem rendelkező építőanyag általános forgalmi adó nélküli értékének negyven százalékáig terjedő közigazgatási bírságot szab ki.”

8. Ugyanezen rendelet 9. §-ának szövege a következő:

„(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 10. § az e rendelet kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.”

9. A 402/2021. Korm. rendelet 11. §-a a következőképpen rendelkezik:

„A 2. § szerinti bejelentési kötelezettséget az e rendelet hatálybalépését követő 5. munkanapon túli időpontra eső kivitelre kell alkalmazni.”

10. E rendelet 12. §-a kimondja:

„E rendelet tervezetének a [2015/1535] irányelv 5–7. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént.”

2. Az 1459/2021. Korm. határozat

11. Az építésgazdasági intézkedések összehangolásáért felelős kormánybiztos kinevezéséről és feladatairól szóló 1459/2021. (VII. 14.) Korm. határozat (a továbbiakban: 1459/2021. Korm. határozat) 2. pontja a következőképpen rendelkezik:

„A kormánybiztos

a) felel a Kormány gazdaság újraindítása keretében meghozott építésgazdasági intézkedések koordinációjáért, ezen belül

aa) az építőanyagok kivitelével kapcsolatos bejelentés eljárásrendjének kialakításáért, valamint az állam elővásárlási jogának és vételi jogának gyakorlásához szükséges intézkedések végrehajtásáért,

ab) az építőanyagok fuvarozásával kapcsolatos bejelentésre vonatkozó intézkedés megvalósításáért,

[…]”

III. A jogvita előzményei

A. A pert megelőző eljárás

12. A 2015/1535 irányelvben meghatározott értesítési eljárás keretében a magyar hatóságok 2021. június 30-án értesítették a Bizottságot a gazdaság újraindítása érdekében meghozandó, az építőipari ellátásbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű nyersanyagok és termékek kivitelével kapcsolatos intézkedésekről szóló kormányrendelet-tervezetről (a továbbiakban: a bejelentett tervezet). A Bizottság 2021. július 8-án kiegészítő információkat kért a magyar hatóságoktól annak érdekében, hogy az uniós jog vonatkozó rendelkezései alapján értékelni tudja a bejelentett tervezetet.

13. Ugyanezen a napon kihirdették a *Magyar Közlönyben* a 402/2021. Korm. rendeletet. Ennek szövege nem volt azonos a bejelentett tervezet szövegével. A Bizottság 2021. július 16-án tájékoztatást kért a magyar hatóságoktól e rendelet kihirdetésével kapcsolatban. E hatóságok 2021. július 22-én arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a 402/2021. Korm. rendelet hatályát és tartalmát tekintve eltér a bejelentett tervezettől.

14. A Bizottság 2021. július 29-i levelében tájékoztatta a magyar hatóságokat, hogy mind az értesítés elmulasztása, mind a 2015/1535 irányelv 5. és 6. cikke szerinti, az elfogadás elhalasztására vonatkozó kötelezettség megsértése olyan lényeges eljárási hibának minősül, amely a műszaki szabályok rendelkezéseit alkalmazhatatlanná teszi.

15. A magyar hatóságok 2021. szeptember 2-i válaszukban a sürgető helyzettel indokolták a 402/2021. Korm. rendelet előzetes értesítés nélküli kihirdetését, és kifejtették, hogy a pandémiás helyzet, valamint a világszinten jelentkező alapanyaghiány súlyosan érintette a magyarországi építkezéseket. Hangsúlyozták, hogy e rendelet célja annak biztosítása volt, hogy az építőipari

ellátásbiztonság szempontjából alapvető fontosságú anyagok és termékek készletei Magyarországon rendelkezésre álljanak, és a kritikus infrastruktúrák biztonsága érdekében ki lehessen elégíteni a belföldi szükségleteket.

16. A Bizottság 2021. szeptember 23-án felszólító levelet küldött Magyarországnak. Ebben azt kifogásolta, hogy e tagállam a 402/2021. Korm. rendelet és annak későbbi módosításai, valamint az 1459/2021. Korm. határozat elfogadásával nem teljesítette az EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikkből, az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontjával összefüggésben értelmezett EUMSZ 2. cikk (1) bekezdéséből, valamint a 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

17. Az e felszólító levélre 2021. november 23-i levelével adott válaszában Magyarország vitatta e kifogásokat.

18. Mivel a Bizottság a magyar kormány által felvetett érveket nem találta meggyőzőnek, 2022. április 6-án indokolással ellátott véleményt küldött Magyarországnak, amelyben megismételte a szóban forgó kifogásokat.

19. 2022. június 13-i levelében Magyarország válaszolt az indokolással ellátott véleményre, azt állítva, hogy a neki felrótt kötelezettségszegések nem megalapozottak.

B. A Bíróság előtti eljárás

20. Mivel a Bizottság Magyarország 2022. június 13-i válaszát nem találta kielégítőnek, úgy határozott, hogy előterjeszti a jelen keresetet, amelyet 2023. augusztus 4-én nyújtott be a Bíróság Hivatalához.

21. Magyarország és az Európai Bizottság a 2024. november 6-án tartott tárgyaláson szóbeli észrevételeket terjesztett elő.

IV. Elemzés

22. Tekintettel arra, hogy az építőipari nyersanyagok és termékek kivitelére alkalmazandó eljárást bevezető magyar szabályozás hatással lehet mind a tagállamok közötti, mind a harmadik országokba irányuló kivitelre, a jelen ügy egyaránt érinti a belső piacra és a közös kereskedelempolitikára vonatkozó uniós szabályozást.

A. Az EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikk megsértése (első kifogás)

1. A felek érvei

23. A Bizottság álláspontja szerint a 402/2021. Korm. rendelet az EUMSZ 35. cikk értelmében véve mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, függetlenül a magyar kormány által előadott érvektől, amelyek szerint i. a regisztrációs eljárás legfeljebb két munkanapon belül lezárul, ii. a magyar állam nem él elővásárlási vagy vételi jogával, és iii. a bejelentési kötelezettség elmaradása esetére előírt szankciókat az illetékes hatóságok nem alkalmazzák. Ezen intézmény hangsúlyozza, hogy a 402/2021. Korm. rendelet *de iure* eltérő

bánásmódot valósít meg Magyarország belföldi kereskedelme és exportkereskedelme között, és egy nemzeti intézkedés nem esik az EUMSZ 34. és EUSZ 35. cikk szerinti tilalom hatályán kívül kizárólag azért, mert a tagállam által előidézett akadály elenyésző. Egyebekben azt állítja, hogy egy intézkedés akkor is mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősülhet, ha viszonylag csekély gazdasági jelentőséggel bír, vagy ha csak korlátozottan érinti a behozatalt/kivitelt, illetve a gazdasági szereplőket.

24. Ami a 402/2021. Korm. rendelet EUMSZ 36. cikken alapuló lehetséges indokolását illeti, a Bizottság hangsúlyozza, hogy a „közrend” és a „közbiztonság” fogalmát szigorúan kell értelmezni, és ezért ezekre csak akkor lehet hivatkozni, ha a társadalom valamely alapvető érdekét valós és kellően súlyos veszély fenyegeti. Ezen intézmény emlékeztet arra, hogy egy ilyen indoknak a közbiztonsági szükségleteknek megfelelő objektív körülményekhez kell kapcsolódnia, és az nem alkalmazható széles körben.

25. A Bizottság emlékeztet arra, hogy valamely korlátozó intézkedést csak akkor lehet alkalmasnak tekinteni a megvalósítani kívánt célkitűzés elérésére, ha azt valóban koherens és szisztematikus módon kívánja elérni. Ezen intézmény a 402/2021. Korm. rendelet hatályával kapcsolatban megjegyzi, hogy a jelen ügyben szóban forgó intézkedés mindazonáltal nem korlátozódik sem azokra az építőanyagokra, amelyek esetében ellátási kockázatot állapítottak meg (hiány kockázata), sem pedig azokra az anyagokra, amelyekre az egyes kritikus infrastruktúrákkal összefüggésben ténylegesen szükség van.

26. A Bizottság szerint a magyar kormány nem bizonyította, hogy a 402/2021. Korm. rendelet alkalmas az állítólagos közérdekű cél elérésének biztosítására.

27. A Bizottság emlékeztet arra, hogy az arányosság elve szerint a tagállamok által kiválasztott eszközöknek az elérni kívánt célnak ténylegesen megfelelő és szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és hogy ezen elv értelmében valamely bizonyítottan indokolt és megfelelő előzetes ellenőrzési rendszernek objektív, hátrányos megkülönböztetéstől mentes és az érintett vállalkozások által előzetesen ismert kritériumokon kell alapulnia, amelyek kellően behatárolják a nemzeti hatóságok mérlegelési jogkörének gyakorlását annak érdekében, hogy azt ne lehessen önkényesen alkalmazni.

28. Ezenkívül a Bizottság álláspontja szerint a magyar kormány érvelése nem szolgál olyan szempontokkal, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy a 402/2021. Korm. rendelet által előírt intézkedések nem lépik túl a kívánt cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket.

29. A magyar kormány azt állítja, hogy a 402/2021. Korm. rendelet nem minősül mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek, így nem esik az EUMSZ 35. cikkben foglalt tilalom hatálya alá. E rendelet célja, hogy a bejelentési kötelezettség előírásával lehetőséget biztosítson a magyar hatóságok számára a kritikus infrastruktúrák szempontjából stratégiai jelentőségű termékkészletek hatékony monitorozására és információgyűjtésre a készletek és kiszállítások állására vonatkozóan. E hatóságok e bejelentésnek köszönhetően valós időben kapnak teljes körű képet a stratégiai jelentőségű építőipari termékek készleteinek alakulásáról, és így meg tudják tenni a szükséges intézkedéseket annak megakadályozása érdekében, hogy kritikus helyzet alakuljon ki.

30. A magyar kormány úgy véli, hogy a 402/2021. Korm. rendeletben foglalt rendelkezések hatékonyságát jelzi az a tény, hogy azok hatálybalépése óta egyszer sem fordult elő olyan helyzet, hogy hiány állt volna elő a rendelet által érintett bármely nyersanyag, illetve termék

vonatkozásában, és hogy a magyar hatóságoknak ennek következtében elővásárlási vagy vételi jogukkal kellett volna élniük. E kormány hangsúlyozza, hogy e rendelkezések a kereskedőkre nem rónak érdemi terhet, és előadja, hogy a regisztrációs eljárás legfeljebb két munkanapon belül mindig lezárul, illetve a bejelentési kötelezettség elmaradása esetére előírt szankciókat az illetékes hatóságok nem alkalmazzák.

31. A magyar kormány álláspontja szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az EUMSZ 35. cikkében foglalt tilalom alól kivételt képeznek azon korlátozások, amelyek hatásai túl esetlegesnek vagy túl közvetettnek tekinthetők ahhoz, hogy azokat az EUMSZ 35. cikk értelmében vett korlátozásnak lehessen tekinteni.

32. Ami a 402/2021. Korm. rendeletben foglalt rendelkezések tényleges hatásait érinti, a magyar kormány előadja, hogy a Központi Statisztikai Hivatal adatainak vizsgálata alapján nem állapítható meg az, hogy az érintett termékkör esetében általánosságban visszaesett volna a kivitel forgalma a rendelet hatálybalépését követően.

33. Ezenfelül a magyar kormány úgy véli, hogy a 402/2021. Korm. rendelet Magyarország 2008/114/EK irányelvnek[4] való megfelelését szolgálja, és mindenesetre az EUMSZ 36. cikk értelmében vett közbiztonsági indokkal igazolható. Hozzáteszi, hogy e rendelet elősegíti a gazdaság újraindítását azáltal, hogy reagál a koronavírus-járvány miatt bekövetkezett csökkenő építőanyag-gyártásra, ellátáshiányra és áremelkedésekre, valamint hozzájárul az olyan szociális érdekek védelméhez, mint az otthonteremtés, a lakhatás biztosítása és a fiatalok számára a családalapítás lehetővé tétele.

2. Elemzés

a) Az EUMSZ 35. cikk értelmében vett, kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedések fennállásáról

34. Az EUMSZ 35. cikk alapján a tagállamok között tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

35. Az EUMSZ 35. cikk szövege gyakorlatilag megegyezik az EUMSZ 34. cikk szövegével. Az e két rendelkezés által kitűzött cél szintén azonos, nevezetesen az áruk szabad mozgásának biztosítása a belső piacon, azaz egy belső határok nélküli térségben.[5]

36. Mindemellett az EUMSZ 35. cikk hatálya a behozatali és kiviteli szabályok szabályozási logikája közötti különbség miatt szűkebb, mint az EUMSZ 34. cikké. Ami a behozatalt illeti, az árukra vonatkozó szinte valamennyi nemzeti szabály legalábbis potenciálisan alkalmas a belső piacon belüli kereskedelem akadályozására, mivel az importőrnek főszabály szerint nemcsak a származási ország, hanem a rendeltetési ország szabályozásának is meg kell felelnie. Másként fogalmazva, az akadály két különböző szabályozási rendszer együttes fennállásából adódik.

37. A kivitel esetében ezzel szemben egyetlen szabályozási rendszerről, a származási ország szabályozásáról van szó. Ilyen helyzetben túlzás lenne az a megállapítás, hogy az áruk termelésére, forgalmazására vagy értékesítésére vonatkozó valamennyi nemzeti szabály hatással

[4] Az európai kritikus infrastruktúrák azonosításáról és kijelöléséről, valamint védelmük javítása szükségességének értékeléséről szóló, 2008. december 8-i tanácsi irányelv (HL 2008. L 345., 75. o.).

[5] Lásd: az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdése.

lehet a kivitelre. Ezért aztán az általános szabályok csak akkor vezethetnek olyan kiviteli korlátozáshoz, amely az EUMSZ 35. cikk szerinti tilalom hatálya alá esik, ha e szabályok nemcsak általában a termelésre és a forgalmazásra, hanem kifejezetten a kivitelre is hatással lehetnek.[6] Ebből következően a Bíróság megszorítóbban fogalmaz annak megállapítása során, hogy egy intézkedés kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül-e.[7]

38. Szemben azzal, amire a Bizottság utalni látszik,[8] a Bíróság – az EUMSZ 34. cikkre vonatkozó ítélkezési gyakorlattal[9] ellentétben – soha nem definiálta az EUMSZ 35. cikk értelmében vett, „mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedéseket". Mindazonáltal, még ha absztrakt meghatározás nem is létezik, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság „mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedéseknek" minősítette azokat a nemzeti intézkedéseket, amelyek a nemzeti területen tevékenykedő valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazandók, és amelyek valójában nagyobb hatással vannak a termékeknek az exportáló tagállam piacáról való kivitelére, mint a termékeknek az említett tagállam nemzeti piacán való forgalmazására.[10]

39. Ugyanezen gondolatmenetet követve a Bíróság kimondta, hogy az EUMSZ 34. és EUMSZ 35. cikk kizárja az olyan nemzeti szabályozás alkalmazását az Unión belüli viszonyokban, amely fenntartja a behozatali vagy kiviteli engedélyek beszerzésének követelményét vagy bármilyen hasonló eljárást, akár tisztán formalitásként,[11] és hogy a kivitelre vonatkozó különös szabályként előírt valamennyi formalitás az ezzel járó késedelem és az exportőrök körében előidézett visszatartó hatás révén akadályozza a kereskedelmet.[12]

40. Ilyen ítélkezési gyakorlatbeli háttér mellett nem lehet nem arra a megállapításra jutni, hogy a szóban forgó intézkedések azonos hatású intézkedéseknek minősülnek.

b) Az EUMSZ 36. cikken alapuló indokolás

41. Az EUMSZ 35. cikk hatálya alá tartozó korlátozás csak akkor igazolható, ha azt először is vagy az EUMSZ 36. cikkben felsorolt általános, nem gazdasági megfontolások, vagy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában fokozatosan kialakított közérdeken alapuló kényszerítő indokok[13] valamelyike indokolja, másodszor pedig ha megfelel az arányosság elvének, ami azt jelenti, hogy alkalmas az elérni kívánt cél koherens és szisztematikus módon történő megvalósításának biztosítására, és nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

6 Lásd még ebben az értelemben: Müller-Graff, P.-Chr., in: von der Groeben, H., Schwarze, J., Hatje, A. (szerk.), „Art. 35 AEUV", *Europäisches Unionsrecht (Kommentar)*, I. kötet, 7. kiadás, Nomos, Baden-Baden, 2015, 17. pont.

7 Lásd még: a BONVER WIN ügyre vonatkozó indítványom (C-311/19, EU:C:2020:640, 50. pont).

8 Lásd: a Bizottság keresetének 32. pontja.

9 Lásd: 1974. július 11-i Dassonville ítélet (8/74, EU:C:1974:82, 5. pont). Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 34. cikk „minden olyan nemzeti intézkedésre vonatkozik, amely közvetlenül vagy közvetve, ténylegesen vagy potenciálisan akadályozhatja az Unión belüli kereskedelmet" (lásd: 2024. július 29-i BP France ítélet, C-624/22, EU:C:2024:640, 61. pont).

10 Lásd: 2020. szeptember 17-i Hidroelectrica ítélet (C-648/18, EU:C:2020:723, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

11 Lásd: 1971. december 15-i International Fruit Company és társai ítélet (51/71–54/71, EU:C:1971:128, 9. pont).

12 Lásd: 1977. március 16-i Bizottság kontra Franciaország ítélet (68/76, EU:C:1977:48, 16. pont).

13 További, ezt jelölő kifejezések: „a közérdek feltétlenül érvényesítendő követelményei" (lásd: 2008. december 16-i Gysbrechts és Santurel Inter ítélet, C-205/07, EU:C:2008:730, 45. pont), „közérdeken alapuló, feltétlenül érvényesítendő követelmények" (lásd: 2020. szeptember 17-i Hidroelectrica ítélet, C-648/18, EU:C:2020:723, 34. pont), vagy éppen „közérdekű cél" (lásd: 2016. június 21-i New Valmar ítélet, C-15/15, EU:C:2016:464, 48. pont).

1) A közérdeken alapuló kényszerítő indok azonosításáról

42. A Magyarország által igazolásként felhozott jogalapok az EUMSZ 36. cikkben foglalt közbiztonsággal kapcsolatosak.

43. Mivel Magyarország a 2008/114 irányelv rendelkezéseire hivatkozik, meg kell állapítani, hogy ezen irányelv a jelen ügyben nem releváns. Egyrészt az említett irányelv az energiaágazatra és a közlekedési ágazatra vonatkozik.[14] Márpedig a 402/2021. Korm. rendelet tárgyi hatálya jóval tágabb, mivel az nemcsak a kritikus infrastruktúrák fenntartására terjed ki, hanem a kritikus infrastruktúrák létesítésére, működésére, fenntartására és fejlesztésére is. Következésképpen ez a rendelet nem tartozik a 2008/114 irányelv hatálya alá.

44. Másrészt, amint az a 2008/114 irányelv 1. cikkéből kitűnik, ez az irányelv mindössze egy *eljárást* hoz létre az Unió kritikus infrastruktúráinak azonosítására és kijelölésére.[15]

45. A 2008/114 irányelvből csak egyetlen nyilvánvaló dolog következik: az uniós jogalkotó[16] megítélése szerint az Unióban a kritikus infrastruktúrák különös jelentőséggel bírnak. Ennek nem kellene meglepőnek lennie.

46. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közrendre és a közbiztonságra csak a valamely alapvető társadalmi érdeket érintő, valós és kellően komoly veszély esetén lehet hivatkozni.[17] Ami konkrétan az ellátás biztonságához kapcsolódó célkitűzést illeti, a Bíróság szintén kimondta, hogy ilyen célkitűzésre csak a valamely alapvető társadalmi érdeket érintő, valós és kellően komoly veszély esetén lehet hivatkozni.[18] Utóbbival összefüggésben a Bíróság hozzátette, hogy nem állapítható meg, hogy az arra irányuló célkitűzés, hogy a bányászati tevékenységből származó bizonyos alapvető nyersanyagokat, vagyis a kavicsot, a homokot és az agyagot illetően különösen a helyi szinten biztosítsa az építőipari ágazat ellátásának biztonságát, a kőolaj-, a távközlési és az energiaágazat ellátásának biztonságához kapcsolódó célkitűzéshez hasonlóan „valamely alapvető társadalmi érdek” körébe tartozna.[19]

47. Következésképpen azt javaslom, hogy a Bíróság ne fogadja el a kritikus infrastruktúrák ellátásbiztonságát mint közérdeken alapuló kényszerítő indokot.

48. Ezzel szemben elviekben nyitott lennék Magyarország azon érvére, hogy a 402/2021. Korm. rendelet olyan szociális érdekeket szolgál, mint például az otthonteremtés.[20] Úgy vélem azonban, hogy Magyarország nem terjesztett elő elegendő bizonyítékot e megállapítás alátámasztására. Attól tartok, hogy ilyen absztrakt hivatkozás mellett a korlátozás és az azzal kapcsolatban előadott indokolás közötti kapcsolat túlságosan gyenge.

14 Lásd: a 2008/114 irányelv (5) és (9) preambulumbekezdése.

15 Valamint közös megközelítést alakít ki annak értékelésére vonatkozóan, hogy a személyek védelméhez való hozzájárulás érdekében szükséges-e ezen infrastruktúrák védelmét javítani.

16 Aki egyébként – feltehetően más jogalap hiányában – az EUMSZ 352. cikkre támaszkodott.

17 Lásd például: 2000. március 14-i Église de scientologie ítélet (C-54/99, EU:C:2000:124, 17. pont).

18 Lásd legutóbb: 2023. július 13-i Xella Magyarország ítélet (C-106/22, EU:C:2023:568, 66. és 67. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 Lásd: 2023. július 13-i Xella Magyarország ítélet (C-106/22, EU:C:2023:568, 66., 67. és 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 Ezzel szemben azt javaslom, hogy a Bíróság a Magyarország által előterjesztett gazdasági okokat, mint például a nemzetgazdaság újraindításának gondolata, eleve utasítsa el.

2) Az alkalmasságról

49. Az alábbiakban kifejtett elemzés arra az esetre vonatkozik, ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy fennáll a szóban forgó akadályt igazoló, közérdeken alapuló kényszerítő indok.

50. Azt a kérdést kell feltenni, hogy a 402/2021. Korm. rendelet alkalmas-e [21] az építőiparban a kritikus infrastruktúrák ellátásbiztonságának biztosítására irányuló cél elérésére. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas az elérni kívánt célkitűzés megvalósításának biztosítására, ha azt valóban koherens és szisztematikus módon kívánja elérni. [22]

51. Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel úgy vélem, hogy a 402/2021. Korm. rendelet nem alkalmas a kitűzött cél megvalósításának biztosítására.

52. Először is, a 402/2021. Korm. rendelet a kivitelre korlátozódik. A nemzeti piacon lebonyolított ügyleteket illetően ezzel szemben semmilyen bejelentési kötelezettség nem terheli a gazdasági szereplőket. A nemzeti hatóságok nem rendelkeznek elővásárlási vagy vételi joggal. Következésképpen az e rendelet által létrehozott rendszer nem koherens.

53. Másodszor, a 402/2021. Korm. rendelet nem határozza meg azokat a körülményeket, amelyek között a nemzeti hatóságokat megillető elővásárlási jog gyakorolható. E rendelet ugyanis mindössze annyit ír elő, hogy az építőanyagok kivitelének bejelentését követően a nemzeti hatóságoknak tíz munkanap áll rendelkezésükre, hogy döntést hozzanak a bejelentett építőanyagokra vonatkozó elővásárlási és vételi jog gyakorlásáról. Így, amint azt a Bizottság hangsúlyozza, az említett rendeletben előírt intézkedések megfelelősége ténylegesen a végrehajtás gyakorlatának jövőbeli alakulásától és e végrehajtás sajátosságaitól függ.

54. A magyar kormány tehát nem bizonyította, hogy a 402/2021. Korm. rendelet alkalmas a hivatkozott közérdekű cél megvalósításának biztosítására.

3) A szükségességről

55. Azzal kapcsolatban, hogy a 402/2021. Korm. rendelet szükséges-e a szóban forgó cél eléréséhez, meg kell állapítani, hogy kevésbé korlátozó intézkedések is elképzelhetők, például egy olyan információgyűjtés, amely az építőanyagokkal kapcsolatos ügyletekre vonatkozó egyszerű adatközlési kötelezettségen alapul, és amelyhez esetleges hiány esetén pontosabban körülhatárolt intézkedések kapcsolódnak.

[21] A Bíróság az ítélkezési gyakorlatában néha a „megfelelőség” kifejezést használja. Lásd például: 2014. január 23-i Bizottság kontra Belgium ítélet (C-296/12, EU:C:2014:24, 33. pont). Mindazonáltal a jelen indítványban én az „alkalmas arra” és az „alkalmas” kifejezéseket fogom használni.

[22] Lásd: 2024. november 7-i Centro di Assistenza Doganale Mellano ítélet (C-503/23, EU:C:2024:933, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

B. Az EUMSZ 2. cikk (1) bekezdésének és az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdése e) pontjának megsértése (második kifogás)

1. A felek érvei

56. A Bizottság úgy véli, hogy a 402/2021. Korm. rendeletben foglalt korlátozás a Magyarországról harmadik országokba irányuló kivitelre is vonatkozik és a közös kereskedelempolitika hatálya alá tartozó intézkedésnek minősül, és azt állítja, hogy e tagállam nem hozhatott volna intézkedéseket e területen. Ez az intézmény – hangsúlyozva, hogy e rendelet nem az Unió által elfogadott jogi aktust hajt végre, és az Unió nem hatalmazta fel Magyarországot az említett rendelet elfogadására – úgy véli, hogy Magyarország megsértette az EUMSZ 2. cikk (1) bekezdését és az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontját.

57. A magyar kormány azt állítja, hogy a 402/2021. Korm. rendelet nem sérti az Uniónak a közös kereskedelempolitika terén fennálló kizárólagos hatáskörét. Arra hivatkozik, hogy e rendelet olyan közrendi indokokon alapul, amelyek a 2015/479 rendelet 10. cikke hatálya alá tartoznak.

2. Elemzés

58. Az EUMSZ 2. cikk (1) bekezdése értelmében ha egy meghatározott területen a Szerződések kizárólagos hatáskört ruháznak az Unióra, e területen kizárólag az Unió alkothat és fogadhat el kötelező erejű jogi aktust, a tagállamok pedig csak annyiban, amennyiben őket az Unió erre felhatalmazza, vagy ha annak célja az Unió által elfogadott jogi aktusok végrehajtása. Az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja pedig úgy rendelkezik, hogy a közös kereskedelempolitika ilyen kizárólagos hatáskör.

59. Nem vitatott, hogy Magyarország kötelező erejű jogi aktust fogadott el a közös kereskedelempolitika alá tartozó területen.

60. Az uniós jogalkotó éppen a közös kereskedelempolitika területén őt megillető e kizárólagos hatáskör gyakorlásával, (az árukat érintő) kivitelre vonatkozó közös szabályok megalkotása érdekében fogadta el a 2015/479 rendeletet.[23] Az 1. cikk, amely rögzíti e rendelet „alapelvét”[24], kimondja, hogy „[a] termékek az Unióból harmadik országokba szabadon kivihetők, azaz nem esnek semmilyen mennyiségi korlátozás alá, kivéve az e rendeletnek megfelelően alkalmazott korlátozásokat”. A 10. cikk értelmében az említett rendelet az egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül nem zárja ki annak lehetőségét, hogy egy tagállam mennyiségi korlátozásokat vezessen be, vagy alkalmazzon bizonyos termékek kivitelére a következő indokok alapján: közerkölcs, közérdek

[23] A kivitelre vonatkozó közös szabályok lényegében 1969-ig nyúlnak vissza: a 2015/479 rendelet hatályon kívül helyezte a kivitelre vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. október 19-i 1061/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 291., 1. o.), amely viszont a közös exportszabályozás létrehozásáról szóló, 1969. december 20-i 2603/69/EGK tanácsi rendeletet (HL 1969. L 324., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 11. kötet, 12. o.) helyezte hatályon kívül.

[24] Lásd: a 2015/479 rendelet I. fejezetének címe.

vagy közbiztonság; emberek életének és egészségének védelme, állat- és növényvédelem; művészeti, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek, vagy ipari és kereskedelmi tulajdon védelme. [25]

61. E rendelkezés szövege szinte megegyezik az EUMSZ 36. cikk szövegével. Ez véleményem szerint azt jelenti, hogy az uniós jogalkotó az elsődleges jog alapján a tagállamok számára az EUMSZ 36. cikkben biztosított, a belső piacon belüli kivitel korlátozására vonatkozó lehetőséget [26] ki kívánta terjeszteni az e belső piacon kívülre irányuló kivitelre is.

62. Ebből következik, hogy a 2015/479 rendelet 10. cikkében foglalt feltételek nem teljesülnek. E tekintetben utalok az EUMSZ 36. cikk keretében elvégzett elemzésemre: nem áll fenn olyan közérdeken alapuló kényszerítő indok, amely igazolhatná a jelen ügyben szóban forgó korlátozást. [27] Mindenesetre e korlátozás a cél elérésére nem alkalmas, és ahhoz nem is szükséges.

63. Következésképpen Magyarország kizárólagos hatáskörbe tartozó területen járt el, anélkül hogy az Unió erre felhatalmazta volna.

C. A 2015/1535 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének és 6. cikke (1) bekezdésének megsértése (harmadik kifogás)

1. A felek érvei

64. A Bizottság azt kifogásolja, hogy Magyarország nem tartotta tiszteletben a 2015/1535 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt három hónapos felfüggesztési időszakot. Jelzi, hogy a magyar hatóságok 2021. június 30-án küldtek értesítést a bejelentett tervezetről, következésképpen a 402/2021. Korm. rendelet 2021. július 8-i, azaz a felfüggesztési időszak 2021. október 1-jei lejárta előtt történő elfogadásával e tagállam megsértette e rendelkezést.

65. Ezen túlmenően a Bizottság azt állítja, kifogásolva, hogy Magyarország nem jelentette be a módosított rendelettervezetet, amelyben jelentős változtatásokat hajtottak végre a bejelentett tervezethez képest, hogy e tagállam megsértette a 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését. Emlékeztet, hogy a tagállamoknak újból be kell jelenteniük a tervezetet, ha azon az értesítést követően jelentős változtatásokat hajtottak végre, valamint hogy ezen irányelv 5. cikke

[25] Ezzel összefüggésben szeretném megemlíteni, hogy természetesen, amint az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, a 2015/479 rendelet 10. cikke a szövegében foglaltakon kívül alkalmazandó a kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésekre is. A Werner ügyben és a Leifer ügyben, amelyek tárgya a 2015/479 rendelet egyik előzményének, nevezetesen a 2603/69 rendeletnek az értelmezése volt, az a kérdés merült fel, hogy az a rendelkezés, amely a 2015/479 rendelet 10. cikkének felel meg, és amelynek szövege az utóbbiéval megegyezik, magában foglalja-e az azonos hatású intézkedéseket is. A Bíróság szerint az EUMSZ 35. cikk és a 2603/69 rendelet 10. cikkének megfogalmazása közötti különbségnek nincs jelentősége. A Bíróság nem szorítkozott a szó szerinti értelmezésre, megvizsgálta a 2603/69 rendelet összefüggéseit és célkitűzéseit, és ennek nyomán úgy határozott, hogy az EUMSZ 207. cikken alapuló rendelet, amelynek célja az 1. cikkében kimondott elv, azaz a kiviteli szabadság elvének uniós szintű érvényesítése, nem zárhatja ki a hatálya alól a tagállamok által hozott olyan intézkedéseket, amelyek mennyiségi korlátozással azonos hatásúak, amennyiben azok alkalmazása exporttilalomhoz vezethet (lásd: 1995. október 17-i Werner ítélet, C-70/94, EU:C:1995:328, 22. pont); Leifer és társai ítélet (C-83/94, EU:C:1995:329, 23. pont). Lásd még: Jacobs főtanácsnok Werner ügyre vonatkozó indítványa (C-70/94, EU:C:1995:151, 31. pont); Jacobs főtanácsnok Richardt és „Les Accessoires Scientifiques” ügyre vonatkozó indítványa (C-367/89, EU:C:1991:199, 19–22. pont).

[26] Aminek a feltétele természetesen, hogy teljesülnek az e rendelkezésből, valamint más elvekből, például az arányosság elvéből eredő követelmények.

[27] A Bíróság hangsúlyozta, hogy „[a] rendelet [10.] cikkében használt [közbiztonság fogalmának] megszorítóbb értelmezése ahhoz vezetne, hogy a tagállamok felhatalmazást kapnának arra, hogy az áruk belső piacon belüli mozgását nagyobb mértékben korlátozzák, mint azt, amely harmadik országok felé irányul” (lásd: 1995. október 17-i Werner ítélet, C-70/94, EU:C:1995:328, 25. pont). Úgy vélem azonban, hogy mivel Magyarország a jelen ügyben nem adott elő más információkat vagy érveket, ezek hiányában nem indokolt a „közbiztonság” fogalmát eltérően értelmezni az EUMSZ 36. cikkel és a 2015/479 rendelet 10. cikkével összefüggésben.

(1) bekezdésének harmadik albekezdése ételmében a végrehajtott változtatást többek között akkor kell jelentősnek tekinteni, ha lerövidítik a végrehajtására a tervezetben eredetileg előirányzott időtartamokat.

66. A magyar kormány azt állítja, hogy nem sértette meg a 2015/1535 irányelvet, mivel a 402/2021. Korm. rendelet sürgős elfogadását az ezen irányelv 6. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti közbiztonsági ok indokolta, amely rendelkezés eltérést enged az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében előírt felfüggesztési időszak betartásától. Kiemeli, hogy az építőanyagok iránti, koronavírus-világjárvány utáni keresletélénkülés a készlethiány veszélyével fenyegetett a 2021-es évben, és ezt megelőzendő volt szükség a sürgős beavatkozásra. E kormány jelzi, hogy mivel e rendelet Bizottságnak történő bejelentésére e sürgősség miatt nem került sor, ezért vállalta, hogy a bejelentési kötelezettség elmaradása vagy a visszaigazolás hiánya esetére az említett rendeletben előírt szankciókat nem alkalmazzák a vállalkozásokra.

2. Elemzés

a) A 2015/1535 irányelv 6. cikkének (1) bekezdéséről

67. 2021. június 30-án a magyar hatóságok a 2015/1535 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése alapján értesítették a Bizottságot a bejelentett tervezetről mint műszakiszabály-tervezetről.

68. Ezen értesítést követően a 2015/1535 irányelv 6. cikke (1) bekezdése értelmében egy három hónapos felfüggesztési időszak kezdődött, amely alatt e projekt elfogadását fel kellett volna függeszteni.

69. 2021. július 8-án azonban a 402/2021. Korm. rendeletet kihirdették a *Magyar Közlönyben*, és az a rendelet 9. §-a alapján – a 10. § kivételével – a kihirdetését követő napon hatályba lépett. Következésképpen tehát e rendeletet jóval a három hónapos felfüggesztési időszak lejárta előtt fogadták el.

70. A 2015/1535 irányelv 6. cikke (7) bekezdésének a) pontja alapján a tagállamok nem kötelesek betartani ezt a három hónapos felfüggesztési időszakot, ha sürgős okokból, amelyeket a közegészségügy vagy közbiztonság védelmével, az állatvédelemmel vagy növényvédelemmel kapcsolatos komoly és előre nem látott körülmények idéztek elő, valamint a szolgáltatásokra vonatkozó szabályok esetében közérdekből is, különösen a kiskorúak védelmében, kötelesek igen rövid időn belül műszaki szabályokat kidolgozni annak érdekében, hogy elfogadtathassák és bevezethessék őket minden előzetes egyeztetés lehetősége nélkül.

71. Amint az a 2015/1535 irányelv 6. cikke (7) bekezdése a) pontjának szövegéből következik, a szóban forgó helyzetnek *komolynak és előre nem látottnak* kell lennie, nem pedig potenciálisnak. Ezzel összefüggésben a Bíróságnak már alkalma nyílt arra, hogy tisztázza, hogy egy tagállam nem hivatkozhat az e rendelkezésben szabályozott kivételre, ha e tagállamban nem áll fenn olyan helyzet, amelyre e rendelkezés vonatkozik. [28]

[28] Lásd: 2006. október 26-i Bizottság kontra Görögország ítélet (C-65/05, EU:C:2006:673, 65. pont). Ebben az ítéletben a Bíróság a 2015/1535 irányelv előzményét képező jogszabály azonos rendelkezését, azaz az 1998. július 20-i 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 217., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 8. o.) módosított, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.) 9. cikke (7) bekezdésének első franciabekezdését értelmezte.

72. Márpedig a magyar kormány a magyarországi építőanyaghiány kapcsán csupán egy *kockázatra* hivatkozik. Következésképpen a 2015/1535 irányelv 6. cikke (7) bekezdésének a) pontjának alkalmazási feltételei nem teljesülnek. Ennélfogva a 402/2021. Korm. rendeletet a három hónapos felfüggesztési időszak lejárta előtt fogadták el, ami azt jelenti, hogy sérült ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése.

b) A 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséről

73. A 2015/1535 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében a tagállamok az e bekezdés első és második albekezdésében említett feltételek mellett újra közlik a Bizottsággal a műszakiszabály-tervezetet, ha olyan változtatásokat hajtanak rajta végre, amelyek jelentős mértékben módosítják annak hatályát, lerövidítik a végrehajtására eredetileg előirányzott időtartamokat, leírásokat vagy követelményeket fűznek hozzá, illetve ez utóbbiakat szigorítják.

74. A bejelentett tervezet 3. §-a szerint a bejelentett tervezet rendelkezéseit 2021. október 1-jétől kell alkalmazni. Ezzel szemben a 402/2021. Korm. rendelet 9. és 11. §-a alapján a bejelentési kötelezettséget a 2021. július 15. utánra eső kivitelre kell alkalmazni.

75. Az alkalmazásra eredetileg előírt határidő ilyen lerövidítése a bejelentett tervezet jelentős változtatásának minősül, amely a Bizottsággal való újbóli közlés kötelezettségét vonja maga után. [29]

76. Következésképpen a magyar hatóságok azáltal, hogy nem jelentették be a módosított rendelettervezetet, megsértették a 2015/1535 irányelv 5. cikkének (1) bekezdését.

V. Végkövetkeztetés

77. Az előző megállapításokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy Magyarország – mivel elfogadta a gazdaság újraindítása érdekében meghozandó, az építőipari ellátásbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű nyersanyagok és termékek kivitelével kapcsolatos regisztrációs eljárásról és egyéb intézkedésekről szóló 402/2021. (VII. 8.) Korm. rendeletet, amely az építőipari nyersanyagok és termékek kivitelére alkalmazandó eljárást vezet be – nem teljesítette az EUMSZ 35. és EUMSZ 36. cikkből, az EUMSZ 2. cikk (1) bekezdéséből és az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontjából, valamint a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkének (1)bekezdéséből és 6. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

– Magyarországot kötelezze a költségek viselésére.

[29] Lásd még: 2014. július 10-i Ivansson és társai ítélet (C-307/13, EU:C:2014:2058, 44. pont).